

κουράρω

κουράρω, ρ. [*<ιταλ. curare (= φροντίζω)*]. **1.** νοσηλεύω ή θεραπεύω άρρωστο: «ποιος γιατρός σε κουράρει;». **2.** ξεκουράζομαι, τερπελιάζω: «μετά από τόσα χρόνια δουλειάς, είναι καιρός να κουράρω κι εγώ λιγάκι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας